

Lyžařka závislá na čokoládě

Její jméno si zapamatujte. Ester Ledecká nás totiž s vysokou pravděpodobností bude reprezentovat za dva roky na zimní olympiádě v Soči. Ve svých sedmnácti vyhrává mistrovské medaile v alpském lyžování a snowboardingu. A kdyby jí to náhodou nevyšlo, možná by se uchytila jako muzikantka. Hudbu má totiž v genech.

Její otcem je Janek Ledecký.

TEXT: KRISTINA KOMŮRKOVÁ **FOTO:** ONDŘEJ KOŠÍK

Kdy jste naposledy byla na tátově koncertu?

E. L.: To už je nějaký měsíc. Moc často v Česku nejsem, ale když ano a Janek hraje někde poblíž Prahy, tak jdu. Chodím se koukat i na bráchu Jonáše, který má kapelu Ray-band a hrají po klubech.

Vy tátovi říkáte Janku?

E. L.: Tati mu řeknu výjimečně. Pro nás s Jonášem je to odmala Janek, jemu to oslovení nevadilo a tak to zůstalo.

Jaká jste fanyнка na Jankových koncertech? Postáváte stranou, nebo protancujete kecky?

E. L.: Vždycky se proderu úplně dopředu, tancuju a zpívám si. Nemám moc možností, jak se vyřádit, tak si to pokaždé užívám.

Kdy jste jako malá zjistila, že váš táta nemá obvyčejné povolání, ale je populární zpěvák?

E. L.: Asi do třetí třídy jsem si myslela, že je tenista. Chodil často hrát. Když jsem to tvrdila i učitelce, která se nás ptala na povolání rodičů, pozvala si maminku do školy a naznačila jí, že je nejvyšší čas, aby mi řekla, co Janek dělá doopravdy. Jenže mamka neměla tušení, že já to nevím, doma to nikdo netajil. Tak mi vysvětlili, že Janek je muzikant.

Vadilo vám, že kamkoliv s tátou přijдете, jste středem pozornosti?

E. L.: Nedělalo mi to dobře, nerada na sebe strhávám pozornost. Ale už jsem si zvykla. Naštěstí naši nás s bráchou nikdy veřejně nevystavovali. Nikam nás necpali s tím, že jsme děti Janka Ledeckého, a my s Jonášem

jsme díky tomu měli možnost prosadit se sami. Za to jsem jim vděčná.

Po kom z rodičů jste víc?

E. L.: Od každého mám snad něco. Ale talent na sport jsem podědila po dědovi, Janu Klapáčovi, což je tatínek mamky. Byl hokejový útočník, hrával s bratry Holíkovými.

Kdybyste si mohla vybrat jednu věc, kterou byste chtěla mít po mamince, co by to bylo?

E. L.: Její ztřeštěnost a praktickou inteligenci. Ať se děje cokoliv, vždycky má nějaké řešení.

A po tatínkovi?

E. L.: On je ohromně chytrý, je to chodící encyklopedie. Můžete se ho zeptat na cokoliv z jakéhokoliv oboru, ať je to třeba historie, literatura, a hned vám dá odbornou přednášku s neuvěřitelnými podrobnostmi. Takovou paměť bych taky chtěla mít. Třeba to ještě časem přijde.

Hudební geny po něm už se projevily.

Prý dobře hrajete na basovou kytaru. Nevydáte se na dráhu muzikantky?

E. L.: To si zatím nedovedu představit. Ale je fakt, že jsem odmala hrála na klavír a Janek tvrdí, že i hezky zpívám. S tou basovkou to bylo tak, že brácha potřeboval záskok do kapely. Já jsem na kytaru uměla zahrát jen pár písniček, například Blackbird od Beatles, co mě Janek naučil, abych si mohla zahrát a zazpívat... Tak jsem se narychlo naučila jejich repertoár a hrála jsem nějaký čas s nimi.

Co posloucháte za muziku? A neříkejte, že Janka Ledeckého.

E. L.: Občas si ho poslechnu, je to můj táta, zajímá mě, co dělá. Ale mám ráda třeba Jimiho Hendrixe, Erika Claptona, Dylana, Lenneho Kravitze... Tedy úplně jinou hudbu než moji vrstevníci. Jakmile slyším, jak někde hrajou Lady Gaga nebo podobně pitomou muziku, naskakuje mi kopřivka.

Kdo vás přivedl k lyžování?

E. L.: Rodiče koupili chatu ve Špindlerově Mlýně, a protože tam se nic moc jiného dělat nedá, tak jsme s Jonášem začali lyžovat.

To vám bylo kolik?

E. L.: Asi dva roky. Moc jsem chtěla lyžovat, a tak mě naši přihlásili do lyžařské školky. Jezdila jsem ale jen rovně, nechtěla jsem zatáčet. Měla jsem suprové lyže s Mickey Mousem a nedělala jsem nic jiného, než si obrázek čistila od sněhu. Vůbec jsem nekoukala před sebe, proto mě na prudkých svazích před sebou raději drželi na laně – takže co si pamatuju, byl zařízlý špagát do břicha a jak na mě pořád někdo křičí: „Esterko, musíš dělat obloučky...!“ Ale mě technika nezajímala, chtěla jsem sjet co nejrychleji dolů.

Kdy začalo být jasné, že máte na lyžování talent?

E. L.: Vzpomínám si, že mě v pěti letech viděl Honza Lukáš, učitel ze špindlerovské základní školy, a řekl našim, že by si mě vzal do týmu a zkusil mě nasadit do závodů.

A ty jste hned vyhrávala?

E. L.: Šlo to rychle, v přípravce jsem vyhrávala skoro všechno. Měla jsem k tomu

VIZITKA

Ester Ledecká (17) se narodila v Praze do rodiny muzikanta Janka Ledeckého.

● Členka české reprezentace v alpských disciplínách i na snowboardu. Je několikanásobnou mistryní ČR v alpském lyžování a snowboardingu, má medaile z olympiád dětí a mládeže.

● Největší úspěch loňské sezony: 1. místo v závodě Evropského poháru ve snowboardingu a 5. místo v celkovém pořadí EP.

● Závodně hraje beach volejbal a věnuje se i windsurfingu.

dobrou motivaci, byla to tehdy série závodů Milka Cup a já miluju čokoládu. Tam jsem se jí mohla ládovat ve velkém. Od té doby nejedu žádný závod, abych si před ním nedala čokoládu.

Kvůli lyžování jste většinu roku trávila ve Špindlerově Mlýně. To jste se tam stěhovala celá rodina?

E. L.: Ano. Když na horách napadal sníh, tak jsme se odstěhovali na chatu – všechny závody byly tam v okolí. Dřív pro mě byl domov Špindl, teď se tam skoro nedostanu a zase jsem přilnula k Praze. Poslední dva roky závodím hlavně v zahraničí a jezdím jako Jarda Jágr s mamkou. Janek je s Jonášem, protože potřebují být víc v Praze. Jsme dvě samostatné jednotky.

Jaký máte vztah s bratrem, když se vlastně tolik nevidáte?

E. L.: Skvělý, i když si povahově ani vzhledově nejsme ani trochu podobní. Vždycky jsem k němu vzhlížela. Když on začal jezdit na lyžích, musela jsem taky, když on na snowboardu, tak já taky. Jen jsem v tom pak byla lepší než on. *(smích)* Jsem na něj pyšná, kreslí fantastické komiksy a dělá muziku. Dokonce o mně napsal písničku!

To zní až snově. Nikdy jste se neporvali?

E. L.: Stokrát! Ještě doteď se občas pošťuchujeme.

LYŽOVÁNÍ JE OBČAS EXTRÉMNI

Lyžujete a jezdíte na snowboardu.

Vnímáte tu rivalitu, která panuje mezi vyznavači lyží a prken?

..... ●●●●● .....

**TO, ŽE SE NĚKDO
Z FREESTYLISTŮ
ZA STROMEM ZHULÍ,
MU V ZÁVODU
NEPOMŮŽE**

..... ●●●●● .....

E. L.: Tím se občas hodně bavím. Jakmile si vezmu snowboard, hned slyším, jak na mě kdosi z fronty pokřikuje, co tam s tím prknem dělám.

Proč to tak je?

E. L.: Oni lyžaři nadávají hlavně na freestyleové snowboardisty – mají zvláštní způsob jízdy, hledají si, kde by si mohli skočit, jsou nevyzpytatelní.

Nejsou i závodní lyžaři a snowboardisté dva naprosto rozdílné světy? S těmi druhými mi automaticky naskočí pohodička a ubalený joint.

E. L.: Lyžaři jsou urputnější, mezi snowboardisty je větší pohoda. Když jsem jezdila freestyle, tak tam byli týpci, co se někde za rohem zhulili a trénink nebrali moc vážně. Já jsem potřebovala něco mezi, a tak jsem přešla k alpinovému snowboardingu: je tam pohoda, ale dost se trénuje.

Dala jste si tu trávu někdy taky?

E. L.: Mě to neláká. Nechápu, jak může být tráva považovaná za doping. Co jsem viděla, tak to, že se někdo z freestylistů kdesi

za stromem zhulí, mu později v závodě na skocích moc nepomůže.

A co vám vadí na lyžování?

E. L.: Je to tam občas extrémní. Na závodech vídám tatínky, kteří na své děti na startu křičí, během závodu na ně křičí a pak ještě v cíli. To je teda vidět hlavně na českých závodech.

Vaši rodiče na vás nekřičí?

E. L.: Ani oni, ani nikdo jiný. Na závodech mi mamka na startu řekne, ať jedu opatrně a užiju si to. V cíli na mě počká, oblékne mě, abych se nenastydla.

Jste před závody hodně nervózní, nebo vám ten adrenalin dělá dobře?

E. L.: Potřebuju být trochu nervózní, abych věděla, že je něco jinak, a těším se. Nesmím se vynervovat tak, abych se bála, že něco pokazím. Vždycky si dělám perfektní prohlídku tratě, pak si ji stokrát projedu v duchu, takže ji mám dokonale vžitou.

Jezdíte za Duklu. Máte uniformu?

E. L.: Tu budu mít až od osmnácti. Zatím jsem tam zaměstnaná jen na poloviční úvazek, takže na ni nemám nárok.

A líbí se vám?

E. L.: Nevadí mi. Mám k Dukle blízko, hrál za ni děda a vždycky o ní hezky mluvil. Takže když mě oslovili, jestli je chci reprezentovat, byla jsem nadšená, že mě chtějí.

Už si vyděláváte vlastní peníze?

E. L.: Něco ano, ale není to tolik, abych si zaplatila všechny ty věci kolem lyžování

a snowboardingu. Takže naši mi pořád musí přispívat a dorovnávat tu moji kopičku peněz.

Většinu roku jste na závodech a soustředěních v cizině. Co děláte, když máte volno a jste doma?

E. L.: Nejradši jdu do divadla nebo do kina. A taky musím dohánět školu.

Individuální plán máte od druhé třídy. Proč jste přestala chodit do školy už tak brzy?

E. L.: Zimu jsme trávili na horách. Na podzim jsem chodila do školy v Praze, pak jsem přešla do školy ve Špindlerově Mlýně. Jenže v Praze jsme brali něco jiného než tam. Pořád jsem něco doháněla, tak se rodiče rozhodli, že bude lepší, když se budu učit doma.

Hlídalí vás v učení o to víc?

E. L.: Učila jsem se sama. Matika mě bavila, ta mi šla a babička je učitelka češtiny, tak když přijela, nahustila to do mě a pořád mi dávala diktáty. Ale je pravda, že jsem radši byla na kopcích a často jsem to učení doháněla až před zkouškami. Naštěstí jsem známky vždycky měla v pohodě, nikdy nebyl se školou problém.

Teď jste na gymnáziu. Znáte své spolužáky?

E. L.: Mám jediného – Robina Staňka, je to náš nejlepší juniorský tenista. Naše třída je dálková. Ale teď ve třetíku nám přibyli další spolužáci, ale jak se jmenují, to ještě nevím.

Její život v 5 obrazech

1. V roce v bratrových lyžáčích
2. Hokej miluje a jako malá ho i hrála
3. Při závodech ve free-stylu ve Špindlerově Mlýně
4. Na juniorské olympiádě
5. Windsurfing se věnuje v létě

A na základce jste znala své spolužáky?

E. L.: Příjmení mi dělala trochu problém, ale podle jména jsem je znala všechny. Snad.

Jde si s vaším vytížením vůbec najít kamarádky?

E. L.: Moc jsem jich nikdy neměla. Jsem typ člověka, který chce trénovat, závodit, a ne stát dole pod sjezdovkou a kecat. Odmala jsem musela mít nejvíc jízdy ze všech. Mám dvě kamarádky ze základky, ale s těmi se vídám tak jednou do roka.

Je vám vůbec blízký ten holčíčí svět? Většinu času jste stejně ve sportovním, s helmou na hlavě.

E. L.: Já se ráda obleču hezky, chci, aby mi to slušelo, ale nebaví mě rozebírat kdo s kým a pomlouvat. Jsem radši mezi klukama, jsou vtipnější a víc nad věcí.

Máte talent na zimní sporty, umíte velmi dobře i windsurfing, hraje beachvolejbal. Je něco, co vám nejde?

E. L.: Byli jsme se snowboardáky při soustředění v Německu na motokárách. Hned v první zatáčce jsem nezvládla řízení a nabourala do hrazení z pneumatik, které se mi podařilo rozmetat po celé dráze. Byla jsem z toho tak zkoprnělá, že jsem držela obě nohy na plynu i na brzdě, z motoru se kouřilo, až přišel nějaký pán, vytlačil mě a řekl mi, ať už radši nejezdím.

Plánujete tedy vůbec řidičák?

E. L.: Po téhle zkušenosti se mnou asi moc lidí do auta nesedne, co? Ale snad to nakonec bude dobrý! ●

kristina.komurkova@mfdnes.cz